Szent Liturgia

Szent Anna csodálatos foganása – december 9.

Változó részek

Tropár

4. hang (584. oldal)

Ma a gyermektelenség bilincsei **föl**oldattak, / mert Joá**ki**mot és Annát / Isten minden remény fölött **meg**hallgatta, / midőn világosan megígérte nekik az isteni **Szűz** születését, / kitől emberré létében ő ma**ga** született, / s aki angyalainak megparancsolta, hogy **ne**ki ezt zengjék: / „Üdvözlégy Ma**laszt**talteljes, /’ az **Úr** van teveled!”

Konták

Dicsőség… most és… 4. hang (584. oldal)

Annának isteni beavatkozásra történt **fo**ganását / ünnepli ma **a** földkerekség, / mert ő minden igét **túl**szárnyalva /’ az Ige **szü**lőjét szülte.

Prokimen

4. hang

Csodálatos az Isten az ő szentjeiben, Izrael Istene.

Vers: A gyülekezetekben áldjátok az Úr Istent, Izrael forrásaiból valók! (67. zsoltár)

Apostol

Gal 4,22-31 (Gal 213/b)

Testvéreim! Meg van írva, hogy Ábrahámnak két fia volt. Az egyik a rabszolgától, a másik a szabad asszonytól. De a rabszolgától való test szerint született, a szabad asszonytól való viszont az ígéret alapján. Ezeket átvitt értelemben kell érteni. Ezek az asszonyok ugyanis két szövetséget jelentenek. Az egyik a Sínai-hegyi, amely szolgaságra szül. Ez Hágár. Hágár, az arábiai Sínai-hegy a mai Jeruzsálemre utal, amely szolgasorban van gyermekeivel együtt. A mennyei Jeruzsálem azonban szabad. Ez a mi anyánk. Mert meg van írva: Ujjongj, te meddő, aki nem szültél; rikolts és kiálts, aki nem vajúdtál, mert több a gyermeke az elhagyottnak, mint a férjes asszonynak. Ti pedig, testvérek, az ígéret gyermekei vagytok, ahogy Izsák. De amint akkor a test szerint született üldözte a Lélek szerintit, úgy van ez most is. De mit mond az Írás? Űzd el a rabszolgát és a fiát! Ugyanis nem örökölhet együtt a rabszolga fia a szabad asszony fiával. Így tehát, testvérek, mi nem a rabszolga, hanem a szabad asszony gyermekei vagyunk.

Alleluja

4. hang

Vers: Az igazak kiáltottak, és az Úr meghallgatta, és minden szorongatásukból kiszabadította őket.

Vers: Sok szorongatás éri az igazakat, de mindazokból kiszabadítja őket az Úr. (33. zsoltár)

Valóban méltó helyett…

Magasztald, / én lelkem, / a mindenkorszűz Istenszülő / csodálatos fogantatását!

1, hang

IX. Az **ö**rökké buzgó, é**let**adó forrást, / **a** ragyogó **a**ranyos mécsest, / az élő templomot, / az égnél és a földnél **tá**g**a**sabb, szep**lő**telen sátrat, / az **Is**tenszülőt magasztal**juk**, ó hívek!

Áldozási vers

Az üdvösség kelyhét veszem, és az Úr nevét segítségül hívom. Alleluja! *(Zsolt 115,4)*